

اگر رئیسی «مرگ يك بار، شيون يك بار» را بپذيرد...

رئيس جمهور در ۱۰۰ روزگي دولتش در برابر يك تصميم سخت ديگر قرار گرفته است: حذف ارز ۴۲۰۰ توماني و پذيرفتن ارز تك نرخي. اكثریت بزرگي از اقتصاددانان با آن موافقت. چه طرفداران اقتصاد بازار و چه اقتصاديون نهادگرا.

به گزارش خبرنگاران جامعه گزارش خبر، محمد مهاجری نوشت: گروه اول از روز نخست هم با ارز چندنرخي به خصوص از نوع ۴۲۰۰ توماني اش مخالف بوده اند و گروه دوم که بنا به ملاحظه فساد و سودجويي با آن سر ستیز دارند. تك و توك اقتصاددان هايي هم هستند که حذف ارز ۴۲۰۰ توماني را به معنای انفجار تورم مي دانند و از پیامدهای اقتصادي اش بیمناکند. برخی سياسيون هم نگراني هاي ديگري دارند. گویا رئيس جمهور استدلال كسانی را که بر حذف دلار ۴۲۰۰ توماني راي داده اند، پسندیده و همان را در لايحه اي به مجلس فرستاده است. مجلس شوراي اسلامي پريروز نه به دوفوريتش راي داد، نه به يك فوريتش. پیام این راي مشخص بود: بازگرداندن توپ حذف دلار ۴۲۰۰ توماني به زمین دولت. رییسی پیش از این می توانست قضیه را در نشست سران سه قوه تمام کند و کارش به منت مجلس نرسد اما چنین نکرد. اینکه نگران بود سران قوا هم حاضر به همراهی نشوند یا دلیل ديگري داشت در درجه دوم اهميت قرار دارد. درجه اول اهميت این است که رییسی از هزینه عواقب حذف ارز ترجیحي شدیداً نگران است و نمی خواهد به تنهایی هزینه اش را بپردازد. روحانی با همه انتقادهایی که در مدیریت افزایش قیمت بنزین به او وارد است، يك تصميم سخت گرفت.

اگر او قیمت بنزین را لیتري ۲۰۰۰ تومان افزایش نداده بود، الان دولت رییسی باید روزانه ۲۰۰ میلیارد تومان (۱۰۰ میلیون لیتر مصرف روزانه ضرب در ۲۰۰۰ تومان افزایش قیمت هر لیتر) بیشتر سوبسید می داد و این یعنی بار سنگین هزینه ۶۰۰۰ میلیارد توماني در ماه. حذف ارز ۴۲۰۰ توماني قطعاً آثار اقتصادي اش از افزایش قیمت بنزین توسط روحانی بالاتر است و به نظر می رسد به همین دلیل رییسی نمی خواهد بی گذار به آب بزند و شاهد تورم افسارگسیخته اي باشد که بر دهک هاي پايین جامعه تحميل می شود.

به علاوه رئيس جمهور می داند ناهماهنگي تیم اقتصادي دولتش (همان گونه که در دولت قبل هم زحمت آفرین بود) پاشنه آشیل است. با این همه رییسی اگر «مرگ يك بار، شيون يك بار» را بپذیرد و چنین تصميم بزرگي بگیرد، متهورترین رئيس دولت بعد از انقلاب خواهد بود و این اقدام را در کارنامه اش ثبت خواهد کرد. همراه بودن مجلس و نهادهای حاکمیتی با رییسی حتماً به او قوت قلب خواهد داد که در مواجهه با این ریسك بزرگ کم نیارد، اما نقش مشاورانی که ممکن است هر لحظه نقاشي پوپوليسم را در برابر دیدگان او بگیرند و به ریاست دولت چهاردهم هم امیدوارش کنند، می تواند پوست خربزه اي براي لغزیدن و شبیه شدن به روساي دولت هاي قبلي باشد.